

College van Burgemeester en Wethouders gemeente Soest
Postbus 2000
3760 CA Soest

Onderwerp: Advies nadere regels Maatschappelijke ondersteuning 2017
Bijlage(n):

Soest, 3 juli 2017

Geacht College,

Op 17 mei jl. ontvingen wij uw verzoek u van advies te dienen over de concept verordening en nadere regels maatschappelijke ondersteuning 2017. Uiteraard voldoen wij graag aan uw verzoek en de Raad spreekt haar waardering uit voor het feit dat hiervoor een periode van ruim twee maanden beschikbaar is. Onderstaand treft u ons advies aan over respectievelijk de Verordening maatschappelijke ondersteuning 2017 (A) en de Nadere regels bij de verordening maatschappelijke ondersteuning 2017 (B).

A. Verordening maatschappelijke ondersteuning 2017

De Adviesraad hecht eraan op te merken dat er bij het aanpassen van de verordening 2015 goed werk is verricht. Onze opmerkingen zijn dan ook vooral bedoeld de tekst zo mogelijk te verduidelijken. Wel merken wij op dat de tekst van de toelichting bij de verordening niet altijd goed loopt en soms een wat "hoekige" indruk maakt. Dit is naar onze mening op een eenvoudige wijze aan te passen. Een voorbeeld hiervan betreft de passage onder algemeen, zorgvuldige toegangsprocedure. Deze passage is naar onze mening onleesbaar.

In hoofdstuk 2 van de toelichting wordt gesteld dat de vaststelling van de procedureregels voor de aanvraag van maatschappelijke ondersteuning door het college of door de gemeenteraad kan geschieden. Het motief waarom is gekozen voor variant b (vaststelling door de gemeenteraad) is niet helder.

In artikel 4 eerste lid wordt ingegaan op het vooronderzoek. Niet duidelijk wordt naar welke gegevens in deze fase wordt gezocht.

In artikel 5 en 6 wordt ingegaan op het onderzoek en op het gesprek. De termen "onderzoek" en "gesprek" worden naar onze mening niet duidelijk gehanteerd. Wij vragen ons af of niet kan worden volstaan met één begrip; onderzoek of gesprek. Wij begrijpen dat het gesprek is bedoeld om de situatie van de zorgvrager nader te onderzoeken.

De eerste zin van het eerste lid van de toelichting op artikel 7 loopt niet: de tweede "kan" kan worden geschrapt.

In de algemene toelichting bij artikel 8 wordt ingegaan op de criteria voor een maatwerkvoorziening. Aangegeven wordt dat een limitatieve opsomming van maatwerkvoorzieningen niet kan met het oog op andere gemeenten. Naar onze mening geldt deze verordening alleen voor Soest. De redenering klopt dus niet of is op zijn minst niet helder. Dit staat los van de vraag of een dergelijke opsomming wenselijk is. Wij menen van niet omdat elke tussentijdse aanpassing van het aanbod ingeval van een limitatieve opsomming zou moeten leiden tot een aanpassing van de verordening. Dat kan niet de bedoeling zijn.

De zin in de toelichting van artikel 8, tweede lid is veel te lang en daardoor moeilijk leesbaar. Naar de mening van de Adviesraad bestaat er een overeenkomst tussen lid 4 van artikel 8 en lid 2b van artikel 10. Lid vier geeft de uitzonderingen weer op het vervangen van een voorziening als deze is afgeschreven. In 10 lid 2b wordt vermeld dat geen termijn wordt genoemd omdat het zonde is een termijn te noemen als de voorziening nog mee kan. Dat geldt ook voor reeds afgeschreven voorzieningen. Dit pleit voor een kan-bepaling in artikel 8 ten aanzien van vervanging na afschrijving. Het derde lid van artikel 8 vraagt om een uitgebreidere toelichting. Zoals het er nu staat ligt er wel erg veel vrijheid bij het college. Wat wordt verder bedoeld met redelijkerwijs en hoe lang is "tevooren"?

De toelichting op artikel 10 gaat onder meer in op de inhoud van de beschikking. Wij stellen voor om in het algemene deel niet te spreken van budget maar van persoonsgebonden budget. Consequent taalgebruik vergroot de duidelijkheid.

Het verdient aanbeveling om in de toelichting bij het vierde lid aan te geven waarom in de beschikking geen bijdrage van de cliënt wordt vermeld. Daartoe kan worden verwezen naar de toelichting bij de nadere regels 2017.

In artikel 12 eerste lid en bijbehorende toelichting geeft u aan, na te denken over het verstrekken van geld ten behoeve van de meerkosten ten laste van de WMO in plaats van een uitkering in de sfeer van de bijzondere bijstand. Wij zijn van mening dat bekostiging uit de bijstand meer in de rede ligt. Niet alleen biedt dat kader de criteria voor het maken van een goede afweging, maar ook is de WMO geen wet die zich bezig houdt met inkomensproblematiek.

In artikel 14 en bijbehorende toelichting worden in het derde lid twee sub-leden genoemd en geen drie, zoals de toelichting aangeeft. Verder is de zin "het pgb is gelijk aan de hoogte van het pgb" op zich logisch maar toch onduidelijk.

Artikel 16 gaat in op de verhouding tussen de prijs en de kwaliteit van de dienst. Er wordt gesproken over een vaste of een reële prijs. Helaas wordt niet duidelijk wanneer van de ene of van de andere mogelijkheid gebruik wordt gemaakt. De toelichting op lid 1 is voor niet ingewijden nauwelijks te begrijpen.

In het derde lid van artikel 16 worden de elementen voor het vaststellen van de kostprijs benoemd. Het is ons niet helemaal duidelijk wat onder de overhead en wat onder overige kosten valt. Bijvoorbeeld de kosten van huisvesting van de aanbieder. Waar vallen dat soort kosten onder?

Artikel 21 handelt over de waardering van mantelzorgers. In het tweede lid is een financiële begrenzing aangebracht. Niet duidelijk is of dit de maximale waarde van een compliment betreft of het totaal beschikbare budget. De Adviesraad meent dat de tweede optie niet acceptabel is. Zijn er meer mantelzorgers dan geraamd, dan ook een hoger budget.

B. Nadere regels bij de verordening maatschappelijke ondersteuning 2017

De Raad adviseert u de tekst nog eens te bezien op correct Nederlands. Zo zijn hier en daar lidwoorden weggevallen of lopen zinnen niet goed.

In de inleiding is sprake van een inwerkingtreding van de regels [op 1 juli 2017](#). Wij vragen ons af of dit klopt gezien het feit dat onze adviestermijn doorloopt tot [28 juli](#). Dit leidt bovendien tot de vraag of een inwerkingtreding halverwege het jaar niet erg aan de late kant is, tenzij deze regels ook voor latere jaren gelden dan 2017.

In artikel 3 wordt ingegaan op het persoonlijk plan. Naar onze mening trekt dit plan een zware wissel op de kennis ter zake van de aanstaande cliënt en diens ondersteuner. Bestaat niet het risico van een mismatch tussen cliënt en cliëntondersteuner door een te geringe specifieke deskundigheid op dat moment van de cliëntondersteuner? Immers, de zorgvraag en -behoefte is dan nog niet echt in kaart gebracht. Met andere woorden, hoe weet de cliënt bij welke ondersteuner hij het best terecht kan?

In artikel 9 wordt gesteld dat er ten laste van de WMO geen vervangende maatwerkvoorziening wordt verstrekt als de voorziening die op grond van een andere wet wordt verstrekt, niet toereikend lijkt te zijn. De Adviesraad vindt dit uitgangspunt begrijpelijk maar soms wel erg streng. Een WMO voorziening als AANVULLING op de voorziening uit een andere wet kan nuttig en wenselijk zijn, als deze combinatie wel het gewenste resultaat heeft. Voorkomen moet worden dat een cliënt met lege handen blijft staan of tussen wal en schip dreigt te vallen. De Adviesraad pleit hier toch voor een gepaste meer integrale aanpak van het probleem van de cliënt.

Artikel 10 handelt over de maatwerkvoorziening rond het wonen. Wordt met artikel 10, tweede lid onder c. ook de zogenaamde mantelzorgwoning bedoeld? Dit betreft woningen die tijdelijk in de tuin van de mantelzorger kunnen worden geplaatst. Gemeenten ondersteunden dit mantelzorgbeleid door subsidie in de kosten van aansluiting op de openbare voorzieningen. De Raad vindt een dergelijke woning een belangrijk hulpmiddel voor mantelzorgers om hun zorgtaken in bepaalde omstandigheden naar behoren uit te kunnen blijven voeren.

Artikel 11 handelt over de waardering van mantelzorgers. Het gestelde onder lid vier met betrekking tot het uitwerken van nader beleid rond dit thema, is niet nieuw. De Raad adviseert u deze uitwerking daadwerkelijk gestalte te geven of dit lid te schrappen.

Wij adviseren u omwille van de volledigheid en duidelijkheid om het in de toelichting bij artikel 14 (hoogte pgb) tweede lid onder c. genoemde percentage ook op te nemen in de tekst van het artikel zelf. Dit gebeurt immers ook met de andere bekostigingspercentages.

In artikel 20 wordt ingegaan op de bijdrage in de kosten van maatwerkvoorzieningen. In de toelichting wordt aangegeven dat het CAK de bijdrage binnen 24 maanden met terugwerkende kracht vaststelt (en int). Wij realiseren ons dat u gebonden bent aan landelijke regels op dit vlak. Toch maakt de Raad ernstig bezwaar tegen deze lange periode.

Voor mensen kan dit leiden tot ernstige financiële problemen indien niet van meet af aan een redelijke indicatie kan worden gegeven van de hoogte van de bijdrage. Wij vragen uw aandacht voor dit punt en geven u in overweging -indien geen redelijke indicatie kan worden gegeven- om onder strikte voorwaarden een tijdelijke voorziening te treffen. Bijvoorbeeld in de sfeer van de bijzondere bijstand. Wellicht dat artikel 23 hier aanknopingspunten biedt.

Tot zover onze opmerkingen bij de verordening maatschappelijke ondersteuning 2017 en de bijbehorende nadere regels. Wij wensen u succes met de afronding van dit proces.

Met vriendelijke groeten,
Namens de Adviesraad Sociaal Domein Soest,

Henk van Lieshout
Coördinator adviezen

Harry van der Aalst
Secretaris.